

udmærket smukt ført, og Tilbagetoget blev ledet saa godt, at Tyskerne ikke kunde forfølge deres Sejr, hvad der ellers er enhver angribende Fjendes Pligt. — Jeg holder altsaa paa, at alle bør have Del i denne Gave. Men maa jeg med det samme, naar der fra saa mange Sider tales om en Understøttelse af 100 Kr. eller 250 Kr., gøre den Bemærkning, at der jo her slet ikke er Tale om en Understøttelse; der er Tale om en Hædersgave, og den maa absolut uddeles til alle. Hvis det var en Understøttelse, kunde man sige: vi understøtte ikke dem, der have nok i Forvejen, men netop fordi det er en Hædersgave, bør alle have Del deraf.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) erklærede, at det ikke var saa galt at være i Krig, han vidste det af egen Erfaring. Jeg skal nu villig indrømme, at den ærede Folketingsmand har været i Krig og været det under meget vanskelige Forhold, han har søgt det frivilligt og har ogsaa vundet Anerkendelse i rette Tid og paa rette Steder. Men han maa huske paa, at han den Gang var ugift, og jeg tror ikke, at de gamle fra 1848, naar de se tilbage til den Gang, ville sige: det var dejligt at gaa i Krig fra Kone og 4—5 Børn og vide, at de maaske lede Mangel, medens man selv blev saaret. Og det vilde ogsaa være ganske mærkværdigt, om en rask Karl, der var ugift, skulde have Anerkendelsestegn, medens den gifte Mand, som har Børn, og som har udstaaet Strabadser og kæmpet for Familien og Arnen, ikke skulde have Hæderstegn. — Dernæst er der talt om Udgiften. Hvem kan sige, hvor stor Udgiften vil blive efter de af de 4 Herrer foreslaaede Ændringer, om ikke en Udgift af 250 Kr. til hver saaret eller kvæstet bliver lige saa stor som 100 Kr. til hver, der har deltaget i Krigen? Ja, kunde de ærede Forslagsstillere opgive bestemt, at saa og saa mange Hundrede færre bliver det, der faa de 250 Kr.; men Antallet 16,000 maa jo i alt Fald divideres med $2\frac{1}{2}$, hvilket giver et Antal af 6,400, og det er et stort Spørgsmaal, om ikke flere end 6,400 have faaet en Rift i en Arm eller et Ben, hvortil jo saa komme alle Invaliderne. Jeg tror slet ikke, at Staten kan spare noget ved de 4 ærede Medlemmers Forslag. Derimod skulde det glæde mig overordentlig, om man kunde naa til det Resultat, at det foreliggende Forslag kunde blive gennemført, og jeg erklærer herved, at jeg stemmer for det oprindelig indbragte Forslag med den Æn-

dring; det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) selv har stillet til § 2.

Neergaard: Jeg maa paa egne og Meningsfællers Vegne tilraade at forkaste de af de 4 Medlemmer fremsatte Ændringsforslag. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at indskrænke det oprindelige Forslag, saaledes som de ærede Medlemmer ønske at gøre. Derimod vil jeg tilraade at vedtage det af det ærede Medlem for Ringkøbing stillede Ændringsforslag, som utvivlsomt er en Forbedring af det oprindelige Forslag. Jeg mener i det hele taget, at vi bør spare os nu at forhandle alt for meget om Ændringer i dette Forslag. Efter den højtærede Finansministers Udtalelser er det jo klart, at Regeringen ikke vil kunne acceptere Forslaget, som det foreligger. Men for alle, som ønske at faa noget ud af Sagen, maa det være i højeste Grad magtpaaliggende at faa det hurtigst muligt til Landstinget for at høre dets Mening om Sagen og for i det mindste at se at faa noget ud af Sagen. Jeg skal da atter her minde om det Forslag, som henligger i Finansudvalget om Understøttelse til gamle Krigere og igen udtale mit Ønske om, at det maa blive fremmet saa hurtigt som muligt, saa at ogsaa dette Forslag kunde komme til Overvejelse i det andet Ting i denne Samling. Det synes at fremgaa af de forskellige Udtalelser, som ere fremkomne under Debatten her nede, at den Tanke, som ligger til Grund for Forslaget om Understøttelse til de gamle Krigere: at Vægten skal lægges paa Understøttelser til gamle, ubemidlede Krigere fra den treaarige Krig, vinder mere og mere Tilslutning, og jeg kan ikke nægte, at det for mig er Hovedsagen ved det hele. Jeg vil slutte med at udtale det Ønske, at dette Forslag maa gaa hurtigst muligt igennem dette Ting, og at ogsaa det sidstnævnte Forslag maa blive behandlet hurtigst muligt her, saa at man kan have godt Haab om, at begge disse Forslag snart kunne komme op i Landstinget, og vi mulig faa et Resultat ud deraf.

Dinesen: Jeg kan væsentlig holde mig til, hvad der nu blev udtalt af den sidste ærede Taler. Jeg har ladet mig bestemme af de samme Grunde som han til at undlade at stille Ændringsforslag her i Tinget, efter at jeg var bleven bekendt med de Udtalelser, der ere faldne ved Sagens første Behandling. Jeg har derfor kun begæret Ordet i Anledning af